

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXXIX. Epistola Episcoporum Provinciæ Isavriæ Ad Leonem Imperatorem.
Piissimo & Christianissimo imperatori nostro Augusto, & a Deo
competenter honorato principi Leoni, episcopi Isauriæ prouinciæ, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

Dominus enim vniuersorum gubernat imperium, & ipse auctoritate sua imperauit fluctuanti mari vt quiescat, & tam vobis mundi rectoribus, quam eis qui reguntur a vobis, suo imperio tranquillitatis pignora condonauit.

Ioannes episcopus, incolumem vestram pietatē multis annorum curriculis custodiri ecclesiis Dei & Romano deprecamur imperio, venerabilis & piissime atque Christianissime imperator.

Vranus episcopus Emesæ, similiter.

Petrus episcopus Heliopolis, similiter.

Ioannes episcopus Abilæ, similiter.

Ioannes episcopus Almirensis, similiter.

Thomas episcopus Euariæ, similiter.

Dadas episcopus Comoarenus, similiter.

Eusebius episcopus Abydenus, similiter.

Theodorus episcopus Castridanabeni, similiter.

Abrahamius episcopus Coradensis, similiter.

Eustathius episcopus Saracenorum, similiter.

XXXIX.

EPISTOLA EPISCOPORVM

PROVINCIAE ISAVRIÆ

AD LEONEM IMPERATOREM.

Piissimo & Christianissimo imperatori nostro Augusto, & a Deo competenter honorato principi Leoni, episcopi Isauriæ provinciae, Basilius, Ioannes, Iulianus, Nunechius, Epiphanius, Ammonius, Paulus, Conon, Euphronius, Sabbatius, Athanasius, Hermophilus, Iulianus, Theon, Dacianus, Paulus, Orention.

QVEM alterum decebat imperatorem talia pro talibus præcipere, & scribere nobis subiectis, & leges Pro rebus diuinis ponere sacerdotibus æquo iudicio Puras, præter vestram solummodo pietatem, quam ipse proprie Deus elegit, & ex totius mundi potentia coronauit, & supra reipublicæ retinacula constituit, violentia tempestatis nullatenus imminente? Quapropter bonam retributionem, * quæ prospicitis, Christo referre desideratis. Abel sacrificiorum puritatem fecistis: * in quo enim æquale est sacrificium cum veritate fidei & amicitia pacis. Zelatus es actibus tuis, tranquillissime imperator, Constantinum illum memoriæ immortalem, maximum, pium, amatorem Christi, & indubitanter apud omnes bea-

Genes. 4.

ANNO
CHRISTI
431.ANNO
CHRISTI
431.* f. de
misticas,
est quid
finit.* f. cui
libus

ANNO
CHRISTI
451.

tum, qui Abelis viuens imaginem in animabus hominum possedit in aeternum: qui cum Dauid quidem sicut rex & propheta stat apud Deum, cum Petro autem & Paulo & tonitruu filii, quasi similis eis, in prædicationibus veritatis effulget. Ille enim, quando eum Romanorum sceptris Deus ordinauit, ecclesiæ membris intexuit, multam caliginem & tempestatem quamdam imminere luci purissimæ dogmatum veritatis inspiciens, & creaturarum adoratione imminuta, a falsis simulatoribus pietatis denuo eam videns institui contra Christianam fidem, & sacerdotes, qui vere filium esse Dei, & de substantia Patris ante sæcula natum credunt & prædicant, semetipsum per sanctum Spiritum increatæ Trinitatis imperio & adorationi subiiciens, suum in terra firmavit regnum, & pietatis radios in terra mixtos omni caligine, ex illo tempore usque ad præsens per omnes (vt ita dixerim) terras explicuit: factus semen, & radix, & cultura, & scintilla nobis salutis inextinguibilis. Sed rursus Christianissima vestra*, honorabilis imperator, ad illius tendit intentionem. Ecclesiæ siquidem Alexandrinæ ædificatore nequitia languorem ferente certaminis, & membra corporis vniuersorum fidelium dissipante, quæ pro salute communi debebant alterutris esse sociata: quatenus qui sanæ sunt mentis, in definitionibus Nicæni Concilii permanent, quas dudum patres congregati Calchedone signantes, ouilium rationalium ouium tradiderunt. Aliis vero quemdam Timotheum eligentibus, repugnantem dogmatibus patrum qui Calchedone collecti sunt, & petentibus eum principem, ouiumque pastorem, qui illis derogare præsumit, quæ admirari magis oportet; & accusat patrum Calchedonensium constituta, & fratres hæc amplectentes expellit. Ita cum his rebus odia & persecutiones variæ sint obortæ, sicut oppressorum preces contra opprimentes eos pietati vestræ oblata denuntiant, tu piissime velut mansuetissimus pater potius quam regnator, potestate regali interim quiescendum rebus ita commissis decreuisti, & sacerdotibus huius passionis medicinam impartire dignatus es, & spiritalem aduocasti sententiam, decreto sacerdotum communi magis volens ad incolumitatem membra languentia reuocare, vt hæc

Concil. Tom. 9.

Rr ij

* f. deß
mactas,
ant quid
simile.* f. ou-
libus

res quamdam reuerentiam & memoriam Dei præberet, & asperitatem rerum, & certamen exortum, & feruorem iracundiæ crescentis egerit, ipse cœpisti. Itaque piis vestri imperii sanctionibus, vt sententiam quam vnusquisque nostrum in suo gerit animo, reuelaret, & aperte vestræ maiestatis imperio declararet, de his quæ a patribus Calchedone sancita sunt, & Timotheo, quem aliqui Alexandria præfidere deposcunt. Volentes autem examinatione certissima fulgere Deo amabilem vndique veritatem, etiam timorem nobis proposuistis futuri iudicii, quatenus neque inimicitia, neque circa quosdam gratia faciente, deberemus obumbrare quod iustum est. Seruientes igitur nutui vestræ potestatis, & omnes pariter congregati, & tractantes atque vniuersa considerantes, vt erant, hoc dicimus: quia Calchedonenfis Concilii intentio est valde firmissima. Sequitur enim prædicationes euangelii, & sanctorum patrum qui dudum in Nicæna vrbe collecti sunt, symbolum inuiolatum omnino custodit: omnem quidem dogmatis nequitiam ab impiis adiuuentam procul abiiciens, & sensum verborum symboli sanctæ fidei subtiliter inuestigans, & hæc faciens manifesta: nec non & centum quinquaginta patrum qui olim in regia ciuitate conuenerunt, piissimam legem immobilis inuiolatamque custodiens, quam illi vniuersi de sancti Spiritus substantia eiusque dominatione posuerunt, blasphemã Macedonii religantes linguam, & vnam naturam esse eandemque Patri, & Filio, & sancto Spiritui publice confitentes. Destructæ sunt autem hoc constituto etiam impietates variæ, importabiliaque commenta Manichæorum, quæ sub figmento reuerentiæ obumbrata videbantur. Multis etenim rationibus egit illa Synodus, multisque verbis, non quo nouitates aliquas contra definitiones iam bene fixas introduceret, sed vt interpretatione latiori conamen contra symbolum meditatam latronibus veritatis auferret. Quia enim stultitiam sectantes Eutychnis, veram naturam dominicæ carnis, pietatis prædicationi subripiebant, extraneum eum omnino facientes a nobis, qui ex nobis est, Dominum Iesum Christum, nihil eum de matre sua secundum carnem beata virgine Maria assumpsisse confitentes: simulabant

ANNO
CHRISTII
457.ANNO
CHRISTII
457.

ANNO
CHRISTI
451.

autem se patrum in Nicæa conuenientiũ dogmata sequi, nec non & Cyrilli amplecti nimis & honorare decreta, cum sint valde callidi, & patrum nostrorum concordiam & amicitias se habere mentiantur, quando voluerint eorum filiis fraudes ingerere: remori patres operatione sancti Spiritus, piissimam beati Cyrilli linguam ad accusationem vesaniæ istorum euocare crediderunt, qui olim dum Alexandrinam gubernaret ecclesiam, & aperte contra Nestorii vesaniam dimicaret, & beato Calestino incolumis ecclesiæ Romanorum pastori particeps esset aduersus Nestorii impietatem in priori patrum Ephesi Concilio, pro veritatis defensione maximus propugnator emicuit, quando vno fonte & iisdem syllabis a se conscriptis, & impietatem Nestorii perculit, & contra zizania prauæ sectæ Eutyichis, quæ iam quidem tunc germinabant, nondum tamen videbantur aperte, falcem sectionis apertissime præparauit. Propterea namque epistolam ab illo sapientissimo patre conscriptam patres illi ad medium deduxerunt, in qua cum omni subtilitate nos docuit dispensationis dominicæ sacramentum: quomodo & incarnatus vnigenitus Filius permanfit Filius vnus existens, demonstrans in eo & humanæ naturæ quam assumpsit ex Virgine, inconuertibilem seruari proprietatem, & paternæ substantiæ gloriam sine aliquo temperamento consistere, nequaquam assumptam a Domino carnem alterum filium in glorificatione Trinitatis introducens, quod Nestorius nouiter asserbat: sed existentem ante sæcula Filium inuisibilem, in nouissimis diebus reuelatum nobis. Neque secundum Eutyichis vanitatem, carnem Domini cognationem docens hominum declinare: propter quod Deus Verbum incarnatus, homo factus est, apprehens

Hebr. 2.

tionem conclusi, aut in foueam Nestorii ruerent, aut in alterius præcipitii profunditatem inciderent, quam Eutyches postea suffodit: quam tamen iam prius effossam & a diligentibus cultoribus coopertam, ipse denuo in interitum suæ animæ rursus aperuit. Miramur igitur, quomodo hi qui vestræ pietati preces pro Timotheo porrexerunt, confitentur cognoscere & amplecti Synodum patrum qui Ephesi contra Nestorium conuenerunt, homines, qui per ea quæ gesserunt, etiam illam ut Calchedonensem penitus denegant. Nam literæ eiusdem epistolæ ad impium Nestorium a Cyrillo conscriptæ, in Concilio utroque florentes, in Ephesino quidem blasphemantem Nestorium arguerunt, in Calchedonensi vero Eutychis vesaniam destruxerunt: & propter easdem syllabas in illo quidem Concilio omnium laudibus Cyrillus coronatus est, sapiens Alexandrinorum pater: & rursus in isto Concilio post mortem quasi præceptor prædicatus est pietatis, nihil amplius ex epistolis beatissimi Cyrilli, his qui Calchedone conuenerunt, ad medium deducuntibus, nisi illas literas, quas Deo amabilis Leo Romanæ pater ecclesiæ ad sanctæ memoriæ Flavianum contra Eutychis vesaniam constituens destinauit, in quibus & ipse vocibus beatissimi Cyrilli concordare dinoscitur. Et has quidem Synodus deduxit ad medium, non quasi validiores eas symbolo patrum in Nicæa cõuenientium esse decernens, (nullus hoc putet) sed aperte volens per ipsas arguere eos qui simulant se quidem symbolum Nicæanorum patrum amplecti, dum autem nullum volunt proferre sermonem quo veritas carnis dominicæ designatur, pessima semina Manichæorum latenter simpliciorum inserunt animabus, a quibus maiore custodia opus est, quam ab impia calliditate Nestorii. Ille siquidem aperte vnum Christum in duos diuidens filios, patrum symbolo semetipsum pandit inimicum: isti vero vnum quidem eundemque se venerari, colere & adorare dicentes, sicut symbolum docet, vnitarum vero duarum naturarum proprietates perimantes, & neque passibilitatem carnis dominicæ, neque impassibilitatem diuinitatis eius esse confitentes, dubiam circa incautos habentes sententiam, maximas læsiones eis inspirare moliuntur. Nam aut conuersionem factam

susplicari concedunt circa dispensationis sacramentum, aut aliquid putatiuum, aut phantasiam, aut confusionem, aut transitum falsè per virginem figuratum, & non gestam vere natiuitatem Domini, dicunt. Hæc enim omnia germina sunt dolosæ radicis, quæ mortem animabus his obedientibus afferunt. Propterea siquidem ad peremptionem vesaniæ totius hæreticæ, prædictis epistolis eguerunt. Nam & post expositionem subtilissimam harum literarum, rursus patres qui sanctum Concilium Calchedonense celebrauerunt, symbolum patrum Nicænorum pro lapide sumentes, vbique hoc solum circumferri & prædicari ad illuminationem fidelium sanciuerunt. Quapropter omnium mansuetissime & venerabilis imperator, quisquis laudat Calchedonense Concilium, & Ephesinum & Nicænum valde miratur: qui autem hoc respuit, neque illorum legibus acquiescit, sed simulat tantummodo se colere pietatem. Pro causa vero Timothei quid amplius vestræ pietatis potentia nos dicamus? Si enim preces contra eum datas sequuntur vt causæ, & omnia quæ ibi sunt posita, opere (sicut illi asserunt) facta noscuntur, nullus ei per Canones sanctorum patrum veniæ sermo relinquatur. Hæc ergo vobis scribere, vestra tranquillitate præcipiente, curauimus. Deus autem sapientia vestræ pietatis imperii, membra ecclesiæ semper vniat, sitque communium medicus passionum, & mansuetissimum vestrum imperium perpetuo tranquille & mansuete custodiat, affectu nos paterno regentem.

Basiliius episcopus misericordia Dei Seleuciæ metropolis vestræ Isauriæ, incolumem vestram pietatem multis annorum curriculis ecclesiæ Dei & toti orbi terrarum oro seruari, piissime & Christianissime triumphalis imperator.

- Iulius episcopus Celendereos, similiter.
- Nunechius episcopus Latmi & Calendri, similiter.
- Stephanus episcopus Dalisandi, similiter.
- Epiphanius episcopus Cestri, similiter.
- Ammonius episcopus Zotapæ, similiter.
- Paulus episcopus Hierapoleos, similiter.
- Conon episcopus Libyadis, similiter.
- Acacius episcopus Antiochiæ, similiter.
- Sebastianus episcopus Sebastia, similiter.
- Euphronius episcopus Anemorii, similiter.
- Athanasius episcopus Philadelphæ, similiter.

Hermophilus episcopus Diocæsareæ, similiter.
 Iulianus episcopus Hermopolis, similiter.
 Theon episcopus Hellinofii, similiter.
 Paulus episcopus Olbi, similiter.
 Orentio episcopus Domitiopolis, similiter.

XL.

EPISTOLA

EPISCOPORVM CILICIÆ PRIMÆ,
AD LEONEM IMPERATOREM.

*Dei amantissimo atque piissimo & Christianissimo Augusto, a
 Deo competenter honorato imperatori Leoni, Pelagius, Alex-
 ander, Philippus, Hypatius, Chrysippus, Seleucus, Eusta-
 thius, Titus, episcopi primæ Ciliciæ, in Domino salutem.*

CHRISTIANISSIMA intentio vestræ potentiæ, & pro-
 positum pietatis, ex multis quidem rebus nobis in-
 notuit, præcipue autem ex literis vestræ pietatis nuper ad
 nos directis; quibus peruiigilem circa pietatem laborem
 suum tranquillitas vestra demonstravit. Quapropter om-
 nium Deum laudantes, & linguas ad fauorem, & cor-
 da ad supplicationes incessabiliter *commonentes pro pio
 vestræ serenitatis imperio, congregauimus Dei amantif-
 simos episcopos vniuersæ prouinciæ, pro quibus sancire
 suis literis pietas vestra dignata est: & concordi mente
 decreuimus, Timotheum quidem contra sanctorum pa-
 trum regulas & ecclesiasticas sanctiones sacerdotium in-
 uasisse seditione populi pariter & tumultu. Hæc enim nos
 lecta contra eum preces edocuerunt, quem neque sacer-
 dotem arbitramur, nec omnino in ordine episcoporum
 constitui patimur. Magnam etenim Synodum sancto-
 rum patrum Calchedone collectam amplectimur, & sa-
 lutarem esse decreuimus: & non solum propter multitu-
 dinem pontificum ibidem congregatorum, & senten-
 tiam sancti & pii imperatoris Marciani vna cum eis pro-
 latam; sed quia & sanctorum patrum in Nicæno Conci-
 lio congrua & conuenientia, & in nullo contraria eam
 sapuisse conspicimus. Hæc quidem per nostram senten-
 tiam declaramus. Vestræ vero pietate Romano imperio
 incolumi permanente, credimus in pace & constantia
 fan-